

**Αποχαιρετισμός στον Εμμανουήλ Κριαρά
από τον Γιάννη Α. Μυλόπουλο, Πρύτανη ΑΠΘ**

Ο Εμμανουήλ Κριαράς υπήρξε πρότυπο πανεπιστημιακού δασκάλου, πρότυπο ανθρώπου του πνεύματος και πρότυπο διανοούμενου.

Κι αυτό γιατί με τη δημιουργική και εμπνευσμένη προσήλωση στο επιστημονικό έργο του, με το ελεύθερο πνεύμα του, τη δημοκρατική στάση του αλλά και με την έντονη κοινωνική αναφορά του, οριοθέτησε το ρόλο του σύγχρονου διανοητή που υπηρετεί την επιστήμη του χάριν της κοινωνίας και χάριν της δημοκρατίας. Αρνήθηκε να είναι ένας απλός τεχνοκράτης και αφιερώθηκε στο έργο του, υπηρετώντας το κοινωνικό του όραμα.

Αντιστάθηκε στη δικτατορία και απολύθηκε γι αυτό από το Πανμιο, πράττοντας κατά συνείδηση και όχι κατά το στενά νοούμενο συμφέρον του εκείνης της εποχής. Και στη συνέχεια αφιερώθηκε στον αγώνα για τη δημοτική, αναγορεύοντας το γλωσσικό ζήτημα σε ζήτημα της κοινωνίας και της δημοκρατίας.

Τέτοιους επιστήμονες, τέτοιους καθηγητές και τέτοιους διανοούμενους χρειαζόμαστε και σήμερα. Που να μην υπηρετούν συμφέροντα και εξουσίες, αλλά την επιστημονική γνώση χάριν της κοινωνικής προόδου και της δημοκρατίας.

Το ΑΠΘ θρηνεί σήμερα την απώλεια ενός μεγάλου Δασκάλου του. Όπως δυο χρόνια πριν, θρηνήσαμε την απώλεια του αγαπημένου μαθητή του Κριαρά και συνεχιστή του γλωσσικού του έργου, του Χρίστου Τσολάκη. Που ήταν απόλαυση να τους βλέπεις μαζί, γέροντες πια και οι δύο, σαν μικρά παιδιά να συζητούν με πάθος για τη γλώσσα, για τη φιλολογία και για το πανεπιστήμιο στην οικία Κριαρά στην οδό Αγγελάκη.

Θα μας λείπει η εργατικότητα, το πάθος του, η ανιδιοτέλεια και η προσήλωσή του στο κοινωνικό του όραμα. Μα πιο πολύ θα μας λείπει το παράδειγμα ζωής που μας αφήνει παρακαταθήκη.

Τέτοιοι δάσκαλοι, τέτοιοι διανοούμενοι, τέτοια ελεύθερα πνεύματα δεν πεθαίνουν ποτέ. Ζουν μέσα από τους συνεχιστές του έργου τους, ζουν μέσα από εκείνους που ακολουθούν το πρότυπο της ζωής τους.

Με τέτοια παραδείγματα θα ξεπεράσει η Ελλάδα την πολύπλευρη κρίση που τη μαστίζει. Γιατί αυτό που έχουμε να προσφέρουμε ως έθνος, δεν είναι τίποτε περισσότερο από την πνευματική κληρονομιά που μας αφήνουν οι δάσκαλοί μας, οι άνθρωποι σαν τον Κριαρά.

Απόδειξη του σεβασμού απέναντι στο πρόσωπο και στο έργο του Κριαρά, είναι και το γεγονός ότι το Αριστοτέλειο Πανμιο συνέχισε να στηρίζει, σε δύσκολα οικονομικά χρόνια, την έκδοση του ομώνυμου λεξικού, του λεξικού Κριαρά, που ο ίδιος άφησε στους 14 τόμους. Κι ήταν μεγάλη μας χαρά, όταν ενάμισυ περίπου μήνα πριν, του παραδώσαμε, από κοινού με τον καθηγητή Γιάννη Καζάζη και την ερευνητική ομάδα του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας, τον 18ο τόμο του λεξικού του... Με πλήρη επίγνωση αυτού που θα ακολουθούσε, ο Κριαράς είχε την ηρεμία

του ανθρώπου που έβλεπε το έργο του να δικαιώνεται και να έχει άξιους συνεχιστές.

Το πανεπιστήμιο και οι άνθρωποί του θα τον θυμόμαστε πάντοτε με σεβασμό και αγάπη. Και θα προσπαθούμε πάντα να ακολουθούμε τα βήματά του και να διδάσκουμε το παράδειγμά του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει...